

بررسی اثر زمان برداشت و قطر ریشه بر میزان گلیسرین در شیرین بیان

الهام بلوری مقدم، خدایار همتی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی، استادیار گروه باغبانی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، دانشکده علوم زراعی، گروه علوم باغبانی

توجه به گیاهان دارویی که بخش عمده ای از طب سنتی ایران را تشکیل می دهد روز به روز اهمیت ویژه ای می یابد. گیاهان دارویی یکی از منابع غنی کشور بوده که امکان صادرات آن نیز وجود دارد و ایران از لحاظ آب و هوایی و موقعیت جغرافیایی در زمینه رشد گیاهان یکی از بهترین مناطق جهان محسوب می گردد. گیاهان دارویی دارای ترکیبات ویژه ای به نام مواد موثره در پیکر خود می باشند. شیرین بیان یکی از مهم ترین گیاهان دارویی از تیره نخودیان است که در ایران، ترکیه، پاکستان و ... می روید. شیرین بیان گیاهی است پایا به ارتفاع ۱/۵- ۱ متر همراه با یک سیستم ریشه ای بسیار وسیع با ریشه های خزنده که طول آن ها به ۸ متر می رسد. قسمت مورد استفاده شیرین بیان ریشه آن است. مهم ترین ماده فعال این گیاه گلیکوزیدی از دسته ساپونین هاست که به آن گلیسیرین می گویند، این ماده ۵۰ برابر قند شیرینی دارد و به عنوان ماده اولیه در داروسازی و در درمان بسیاری از بیماری ها و نیز در صنایع دخانیات، شیرینی سازی و نوشابه سازی مورد استفاده قرار می گیرد.